

fastsætte vilkårene, herunder vederlagets størrelse, for en aftale om kopiering inden for erhvervsvirksomhed m.v. De klageberettigede er henholdsvis en bruger efter aftalelicensenbestemmelsen, fx et bibliotek, og den godkendte forvaltningsorganisation, på nuværende tidspunkt Copydan Tekst & Node.

Efter forslaget skal nævnet anlægge en rimelighedsvurdering ved afgørelsen af, om den godkendte rettighedshaverorganisation stiller urimelige vilkår for at indgå aftale. Rimelighedsvurderingen bør foretages ud fra en samlet vurdering af den konkrete sags omstændigheder, idet der ved afgørelsen blandt andet bør lægges vægt på almene samfundsmæssige hensyn og konkurrenceretlige hensyn, herunder princippet om ikke-diskriminering.

Nævnets afgørelse er en endelig administrativ afgørelse, som ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Ophavsretslicensnævnets afgørelser kan dog indbringes for domstolene.

Til nr. 4 (§ 17, stk. 3)

Forslaget er af teknisk karakter og indebærer ikke nogen indholdsmæssig ændring af gældende ret.

Bestemmelsen i den gældende lovs § 17, stk. 3, er en tvangslicens for fremstilling af lyd-bøger til syns- og læsehandicappede. Bestemmelsen giver adgang til at fremstille lyd-bøger til brug for syns- og læsehandicappede mod at betale vederlag til ophavsmændene. Det følger af henvisningen i den gældende lovs § 47, stk. 1, til § 17, stk. 3, at Ophavsretslicensnævnet efter begæring kan fastsætte vederlagets størrelse.

Forslaget indebærer, at det kommer til at fremgå direkte af lovens tvangslicensbestemmelser, hvornår Ophavsretslicensnævnet har kompetence til at fastsætte vederlagets størrelse. I forslaget til § 47, stk. 2, er der en henvisning til de bestemmelser, hvor nævnet har kompetence. Formålet er at gøre loven mere brugervenlig.

Til nr. 5 (§ 18, stk. 1)

Forslaget er af teknisk karakter og indebærer ikke nogen indholdsmæssig ændring af gældende ret.

Bestemmelsen i den gældende lovs § 18, stk. 1, er en tvangslicens for fremstilling af antologier til brug i undervisningsvirksomhed. Bestemmelsen giver adgang til at fremstille undervisningsantologier mod at betale vederlag til ophavsmændene. Det følger af henvisningen i den gældende lovs § 47, stk. 1, til § 18, stk. 1, at Ophavsretslicensnævnet efter begæring kan fastsætte vederlagets størrelse.

Forslaget indebærer, at det kommer til at fremgå direkte af de enkelte tvangslicensbestemmelser i lovens

kapitel 2, hvornår Ophavsretslicensnævnet har kompetence til at fastsætte vederlagets størrelse. I forslaget til § 47, stk. 2, er der en samlet opregning af de bestemmelser, hvor nævnet har kompetence. Formålet er at gøre loven mere brugervenlig.

Til nr. 6 (§ 23, stk. 2)

Aftalelicensen i den gældende lovs § 23, stk. 2, om gengivelse af kunstværker i alment oplysende fremstillinger m.v. foreslås udskilt i en ny selvstændig bestemmelse i § 24 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

På den baggrund foreslås § 23, stk. 2, ophævet.

Til nr. 7 (§ 24 a)

Til stk. 1

Forslaget indebærer en ændring af aftalelicensbestemmelsen i den gældende lovs § 23, stk. 2, om gengivelse af kunstværker i alment oplysende fremstillinger.

Anvendelsesområdet for aftalelicensen svarer i hovedsagen indholdsmæssigt til den gældende lovs § 23, stk. 2. Således er der ikke tilsigtet nogen indholdsmæssig ændring ved, at udtrykkene »alment oplysende fremstilling« og »kritisk eller videnskabelig fremstilling i erhvervsøjemed« er udgået. Aftalelicensen omfatter fortsat eksempelvis gengivelse af kunstværker i alment oplysende fremstillinger, såsom leksika, almindelige kunstbøger, undervisningsmateriale og lignende, samt gengivelse af kunstværker i kritiske og videnskabelige fremstillinger i erhvervsøjemed.

Aftalelicensen indebærer, at brugere af kunstværker, fx forlag og museer, der har indgået aftale med en godkendt repræsentativ organisation, der omfatter en væsentlig del af ophavsmænd til kunstværker, der anvendes i Danmark, har ret til at udnytte værker af samme art, selv om ophavsmændene til disse værker ikke repræsenteres af organisationen.

Aftalelicensen omfatter gengivelse både i analog og digital form, herunder på internettet.

Efter § 24 a, stk. 1, 2. pkt., kan den enkelte ophavsmænd nedlægge personligt individuelt forbud mod gengivelse af hans eller hendes værk over for enten den aftalesluttende organisation eller de brugere, der har indgået aftale med organisationen.

Aftalelicensen har kun betydning i de tilfælde, hvor der ikke kan ske fri brug efter undtagelsesbestemmelser i ophavsretslovens kapitel 2, blandt andet §§ 23 og 24.

Den aftalesluttende rettighedshaverorganisation skal godkendes af Kulturministeriet, jf. den gældende lovs § 50, stk. 3, og forslaget til § 50, stk. 4 (lovforsla-